

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/34/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201206
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201206.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu : K. H., bytom A. XX, L., zastúpeného JUDr. Zuzanou Slovíkovou, advokátkou, Advokátska kancelária Mendel, Mestická, Slovíková, s.r.o. so sídlom v Žiline, Hollého 31/371, proti žalovanému : Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 25. mája 2011, č. p.: SLV-PS-PK-76/2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. mája 2012, č. k. 2S 97/2011-32, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 97/2011-32 z 2. mája 2012, p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 77,29 € k rukám právneho zástupcu žalobcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 2. mája 2012 č. k. 2S 97/2011-32 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-76/2011 z 25. mája 2011 a personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Žiline č. 89 z 8. marca 2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 154,58 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný rozhodnutím č. p.: SLV-PS-PK-76/2011 z 25. mája 2011 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. 89 z 8. marca 2011, ktorým bol žalobcovi, služobne zaradenému v stálej štátnej službe vo funkcii referent vodič vnútorného oddelenia vnútorného odboru KR PZ v Žiline, služobného úradu KR PZ v Žiline, podľa § 95 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „zák. č. 73/1998 Z. z.“) a čl. 14 ods. 2 nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 o vybraných platových náležitostiach príslušníkov PZ, prikazovaní služby nad

základný čas služby v týždni a nariad'ovaní služobnej povinnosti príslušníkom PZ v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie MV SR č. 17/2008“) dňom 1. januára 2010 odňatý príplatok za starostlivosť o služobné cestné vozidlo vo výške 20,- €.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že správne orgány postupovali a vec posúdili v zmysle usmernenia odboru mzdovej politiky sekcie personálnych a sociálnych činností MV SR č. SPC-OMP-79-1/2011 zo 18. februára 2011, podľa ktorého policajtovi zaradenému vo funkcii referent - vodič príplatok nepatrí, pretože mu starostlivosť o pridelené služobné cestné vozidlo vyplýva z popisu činnosti zodpovedajúcemu zastávanej funkcii s tým, že pokiaľ by bol policajt zaradený na inej funkcii, z ktorej by mu nevyplyvala z popisu služobných činností starostlivosť o pridelené služobné cestné vozidlo (starostlivosť by vykonával nad rámec svojho zaradenia), by mu príplatok patril. Podľa názoru krajského súdu takýto právny záver je v rozpore s gramatickým a logickým výkladom ustanovenia § 95 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. Na priznanie predmetného príplatku je nevyhnutné, aby sa jednalo o policajta, ktorý je súčasne zaradený vo funkcii vodič referent alebo vodič referent špecialista a ktorému zároveň bol pridelený do trvalej starostlivosti osobný automobil, pričom všetky uvedené podmienky ustanovené zákonom žalobca v rozhodnom čase spĺňal. Krajský súd zdôraznil, že zákon okrem uvedených troch podmienok, inak právny nárok na priznanie príplatku za starostlivosť a vedenie služobného cestného vozidla neobmedzuje a neobsahuje ani podmienku, že policajt, poberateľ príplatku, nemá mať starostlivosť o vozidlo uvedenú v popise služobných činností. Uviedol, že môže nastať i situácia, že vodič referent alebo vodič referent špecialita služobné cestné vozidlo do trvalej starostlivosti pridelené nemá. Z dikcie zákona taktiež vyplýva, že sa musí jednať vždy o konkrétne služobné cestné vozidlo, a preto predpoklad usmernenia č. SPC-OMP-79-1/2011 zo 18. februára 2011, že policajt, pokiaľ mu má byť priznaný príplatok, nemá byť zaradený vo funkcii vodiča referenta a nemá mať starostlivosť o vozidlo uvedenú v popise služobných činností, je vzhľadom na dikciu zákona nesplniteľný. Pokiaľ by policajt bol zaradený na inej funkcii ako vodič referent alebo vodič referent špecialista a bolo mu do trvalej starostlivosti zverené služobné cestné vozidlo, podľa § 95 ods. 1 zákona, by mu príplatok nepatril. Uvedenie starostlivosti o služobné cestné vozidlo v popise služobných činností policajta pre posúdenie nároku na priznanie príplatku za starostlivosť nie je podľa názoru krajského súdu relevantné. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 154,58 €, ktorú podrobne odôvodnil.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Uviedol, že príplatok za starostlivosť o služobné cestné vozidlo je podľa platnej právnej úpravy nárokovou zložkou služobného príjmu príslušníka PZ, len pri splnení podmienok ustanovených v § 95 ods. 1 až 3 zákona. Základnou podmienkou na priznanie príplatku za starostlivosť o služobné cestné vozidlo príslušníkovi PZ je to, že vodič referent alebo vodič referent špecialista má služobné cestné vozidlo pridelené do osobnej starostlivosti a druhou podmienkou, od splnenia ktorej závisí výška príplatku za starostlivosť o služobné cestné vozidlo, je druh prideleného služobného cestného vozidla. Žalovaný zdôraznil, že zákon v predmetných ustanoveniach bližšie nerozlišuje, komu vyplýva trvalá starostlivosť o pridelené služobné cestné vozidlo, a preto bolo pre spresnenie a jednotný postup v rámci PZ vydané metodické usmernenie žalovaného č. SPC-OMP-79-1/2011 zo 18. februára 2011, z ktorého vyplýva, že príplatok za starostlivosť o pridelené služobné cestné vozidlo žalobcovi nepatrí, nakoľko mu starostlivosť o pridelené služobné cestné vozidlo vyplýva priamo z popisu jeho služobnej činnosti zodpovedajúcej ním zastávanej funkcii (žalobca je ustanovený vo funkcii referent - vodič). V rámci tejto funkcie je mu uložená úloha cit.: zabezpečuje dobrý technický stav služobného cestného vozidla na ďalšiu služobnú cestu" za výkon ktorej funkcie je žalobcovi vyplácaný služobný príjem podľa § 84 ods. 2 zákona.

Žalovaný mal za to, že ak by žalobca bol ustanovený na inej funkcii, pričom z určeného popisu služobnej činnosti by mu nevyplyvalo plnenie služobných úloh starostlivosti o pridelené služobné cestné vozidlo (starostlivosť o služobné cestné vozidlo by vlastne vykonával nad rámec plnenia stanovených úloh), v takomto prípade by mu predmetný príplatok patril. Z popisu služobnej činnosti žalobcu zo 4. januára 2010 okrem iného vyplýva, že žalobca „zabezpečuje dobrý technický stav služobného cestného vozidla na ďalšiu služobnú cestu". Na základe uvedeného žalovaný skonštatoval, že aj keď nejde o totožnú

gramatickú skladbu ako je to uvedené v § 95 ods. 1 zákona „...do trvalej starostlivosti osobný automobil...“, je viac ako zrejmé, že žalobca na funkciu referent-vodič má pre svoj výkon funkcie a plnenie služobných úloh z nej vyplývajúcich pridelené služobné cestné vozidlo a je povinný počas celej doby plnenia služobných úloh na uvedenej funkcii, resp. počas doby, kedy má pridelený do starostlivosti osobný automobil, zabezpečiť jeho dobrý technický stav so všetkým, čo s tým súvisí. Podľa názoru žalovaného, žalobou napadnuté rozhodnutia, ktorými sa rozhodovalo o odňatí príplatku za starostlivosť o služobné cestné vozidlo podľa § 95 ods. 1 zákona, obsahujú všetky náležitosti, ktoré vyžadujú ustanovenia zákona. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že žaloba sa zamietla.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania v sume 77,29 € podľa pripojeného vyčíslenia (vyjadrenie k odvolaniu - 57 € + režijný paušál - 7,41 € + 20% DPH - 12,88 € = 77,29 €).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 29. mája 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia /§ 250i ods. 1 O.s.p./.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - § 247 a nasl. O.s.p.) preskúmať zákonnosť postupu a horeoznačeného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie, ktorým bol žalobcovi, služobne zaradenému v stálej štátnej službe vo funkcii referent vodič vnútorného oddelenia vnútorného odboru KR PZ v Žiline, podľa § 95 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. a čl. 14 ods. 2 nariadenia MV SR č. 17/2008 dňom 1. januára 2010 odňatý príplatok za starostlivosť o služobné cestné vozidlo vo výške 20 €.

Podľa § 95 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. ak má vodič referent alebo vodič referent špecialista pridelený do trvalej starostlivosti osobný automobil, nákladný automobil, autobus, obrnený transportér, vyprošťovací tank, pásový transportér, traktor alebo buldozér, patrí mu príplatok do výšky 20 € mesačne. Príplatok patrí len za jedno pridelené vozidlo.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že skutkový stav v posudzovanej veci medzi procesnými stranami sporný nebol. Spornou bolo vyriešenie právnej otázky, či u žalobcu boli splnené zákonné podmienky pre odňatie príplatku za starostlivosť o služobné cestné vozidlo.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku.

Pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia /§ 250i ods. 1 O.s.p.

Je nespornou skutočnosťou, že žalobca, ktorý bol služobne zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii vodič - referent a ktorý mal pridelený do trvalej starostlivosti osobný automobil, zákonné podmienky pre priznanie príplatku v zmysle citovaného ustanovenia § 95 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. spĺňal.

Na tomto mieste odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že zákon 73/1998 Z. z. okrem v citovanom ustanovení uvedených podmienok, inak právny nárok na priznanie príplatku za starostlivosť a vedenie služobného cestného vozidla neobmedzuje. Neobsahuje teda ani podmienku, že policajt, poberateľ príplatku, nemá mať starostlivosť o vozidlo uvedenú v popise služobnej činnosti.

Zákon č. 73/1998 Z. z. priznanie príplatku za starostlivosť o služobné cestné vozidlo podľa § 95 ods. 1 neviaže na skutočnosť, či starostlivosť o pridelené služobné cestné vozidlo vyplýva, resp. nevyplyva z popisu služobnej činnosti zodpovedajúcej zastávanej funkcii.

Za stavu, že žalovaný vychádzal pri rozhodovaní zo stanoviska vysloveného vo vyššie uvedenom usmernení, ktoré postavil nad zákon, odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné, ako zhodne s prvostupňovým súdom skonštatovať, že postupom a rozhodnutím žalovaného došlo k ukráteniu žalobcu na jeho právach.

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne nové právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní mal úspech, priznal náhradu trov odvolacieho konania, v ním uplatnenej výške, pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia žalobcu advokátom v odvolacom konaní v celkovej sume 77,29 €.

Trovy právneho zastúpenia tvorí tarifná odmena vypočítaná podľa § 11 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „vyhláška“) za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 57 € s paušálnou náhradou vo výške 7,41 € + 20% DPH (12,88 €). Trovy právneho zastúpenia predstavujú teda spolu sumu 77,29 €.

Náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.

mája 2011)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.